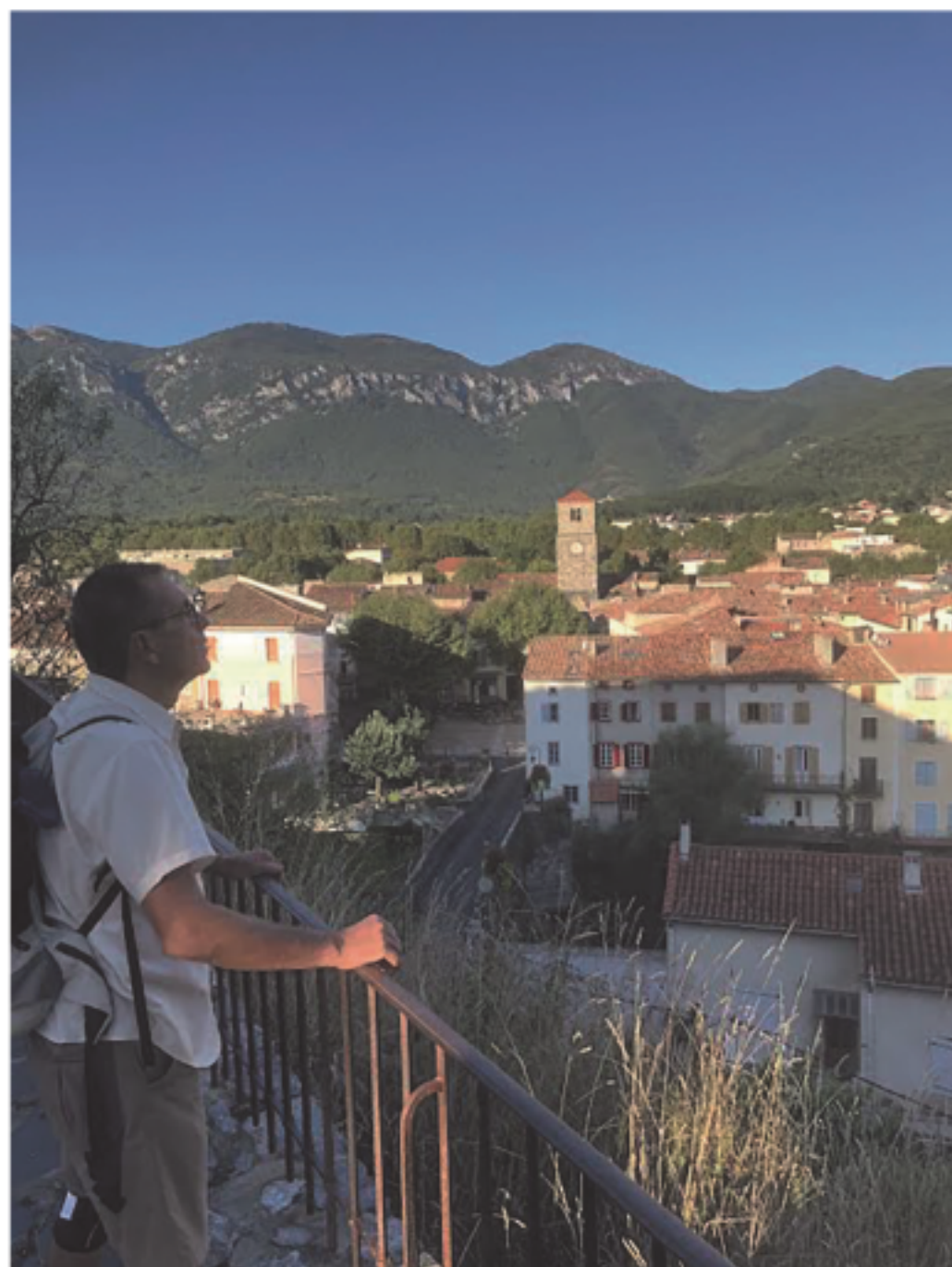

Om kwart voor tien vatten we aan de afgesloten burchtruïne van Quillan de tocht naar Bugarach aan.

Woensdag 9 september 2020
Van Carcassonne naar Quillan
per bus

Van 9 tot 16 september 2020 verbleven Bart, Kristel, Ward en ik voor het eerst een week in Katharenland. We vlogen vanuit Charleroi naar Carcassonne. We bezochten de stad en namen de laatste bus naar Quillan, onze eerste overnachtingsplaats. We lieten ons voor deze trektocht begeleiden door de Nederlandse reisorganisatie *La Ligne Verte*, die voor bagagevervoer zorgde en onze overnachtingsplaatsen regelde. We zouden de Katharen-wandelroute in het *Pays d'Oc* in drie opeenvolgende jaren van telkens een week afwerken.

Vooraf dachten we dat het een gezapige trektocht zou worden van vijf stapdagen langs de *Sentier Cathare*, van Quillan naar Roquefixade, weliswaar in een septemberwarmte van een graad of 25. Met onderweg wat cultuur en toerisme, zoals een bezoek aan enkele Katharenburchten en Carcassonne. Van het busstation wandelden we de brug over de Aude over naar de oude stad Carcassonne. Eerst hielden we halt op een leuk pleintje in de nieuwe stad om een terrasje te doen, want van het korte traject in een weldadig zonnetje, nog met die grote trekzak op de rug, hadden we al dorst gekregen.

De Franse architect Eugène Viollet-le-Duc restaureerde die hele middeleeuws ogende stad op een heuvel boven de Aude en het Canal du Midi in de negentiende eeuw zo fraai, dat ze vandaag is uitgegroeid tot de derde drukst bezochte trekpleister van Frankrijk, na Parijs en de Mont-Saint-Michel.

We hadden helaas weinig tijd voor Carcassonne. Dat was vooral spijtig voor Ward, de archeoloog in ons gezelschap, die we voortdurend moesten aanmanen om niet te lang stil te staan bij dwingels, rozetten, reliëfs of plakkaat met uitleg, want we wilden de laatste bus naar Quillan niet missen. De rit met die autocar, gevuld met leerlingen en scholieren die naar onze normen ontiegelijk ver van hun woonst school lopen, duurde meer dan anderhalf uur en kostte slechts één euro per persoon.

In Quillan verbleven we in *La Casalya*, een fraai tot *Bed&Breakfast* gerestaureerd oud huis waarin een Engelse *landlady* de plak zwaaide. We gingen eten in een restaurant in het stadje. 's Anderendaags, na een Engels ontbijt, begon onze wandelvakantie, ditmaal zonder trekrugzak maar met een picknick voor onderweg, naar het Katharenkasteel van Puivert.